

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه تربیت مدرس

دانشکده کشاورزی

پایان نامه دوره‌ی کارشناسی ارشد پرورش و تولید طیور

اثر سطوح متفاوت اسیدامینه‌ی ال - ترئونین بر عملکرد، پاسخ ایمنی و مرفولوژی روده‌ی
باریک بلدرچین ژاپنی

پژوهش و نگارش:

دلنیا احمدپور

استاد راهنما:

محمد امیر کریمی ترشیزی

استاد مشاور:

فرید شریعتمداری

شهریور 1392

چکیده:

آزمایش حاضر به منظور بررسی تاثیر سطوح مختلف اسیدآمینهای ال-ترئونین در جیره‌ی بر پایه‌ی گندم در بلدرچین ژاپنی بر عملکرد، ارزیابی پاسخ‌های ایمنی و مرفولوژی روده‌ی کوچک انجام گرفت. تعداد 108 قطعه بلدرچین یک روزه به طور تصادفی بین 6 تیمار آزمایشی و 3 تکرار توزیع شدند. جیره‌ی پایه بر اساس گندم، بدون افزودن ال-ترئونین بود و سایر جیره‌های آزمایشی با افزودن سطوح 0/6، 1/2، 1/8، 2/4 و 3/0 گرم در کیلوگرم ال-ترئونین تهیه شدند. افزایش سطوح ال-ترئونین به جیره‌ی پایه موجب افزایش معنی‌داری در وزن روزانه 1 تا 42 روزگی ($P < 0/05$) شد. نتایج نشان داد که افزایش سطوح ترئونین تأثیر معنی‌داری بر مصرف خوراک در 1 تا 42 و ضریب تبدیل غذایی در دوره‌ی 21 تا 42 روزگی نداشت. میزان تیترانتی‌بادی در پاسخ به تزریق گلبول قرمز گوسفند روند خطی افزایشی و درجه دوم را با افزایش سطوح اسیدآمینهای ترئونین دنبال می‌کند ($P < 0/01$) اما اثر معنی‌داری بر نتایج تیترانتی‌بادی نیوکاسل، افزایش ضخامت پوست در اثر چالش با دی‌نیتروکلروبنزن و تزریق فیتوهمگلوتینین مشاهده نشد. نتایج موید این مطلب است که افزایش سطوح اسیدآمینهای ترئونین اثر معنی‌داری بر افزایش طول و شاخص پرز و کاهش عمق کریپت در روده‌ی کوچک داشت ($P < 0/01$). به طور کلی در جیره‌های حاوی پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای سطح 2/4 گرم در کیلوگرم ال-ترئونین در بهبود عملکرد و ایمنی هم‌وزن و سطوح 2/4 و 3/0 گرم در کیلوگرم ال-ترئونین در بهبود ویژگی‌های مرفومتريک روده باریک بلدرچین ژاپنی می‌تواند موثر واقع شود.

واژگان کلیدی: ال- ترئونین - گندم - بلدرچین ژاپنی - عملکرد - ایمنی - مرفولوژی روده‌ی

باریک

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فهرست علائم و نشانه‌ها	أ.....
فهرست جدول‌ها	ه.....
فهرست شکل‌ها	و.....
فصل 1- مقدمه	1.....
1-1- پیشگفتار	2.....
فصل 2- بررسی منابع	7.....
1-2- معرفی بلدرچین و اهمیت پروتئین و اسیدآمینو در آن	8.....
2-2- اهمیت غلات در تغذیه‌ی طیور	9.....
3-2- پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای	11.....
4-2- آرایینوزایلان‌های گندم	13.....
5-2- عوامل موثر بر پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای	13.....
6-2- نحوه‌ی فعالیت پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای	14.....
2-6-2- تئوری ویسکوزیته	14.....
2-6-2- تئوری احاطه‌کننده‌گی	16.....
3-6-2- اثر باند شوندگی پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای	17.....
4-6-2- NSP و قابلیت هضم دیگر مواد مغذی	17.....
7-2- آنزیم‌ها	18.....
8-2- اساس فیزیولوژیکی احتیاجات آمینواسید	18.....
1-8-2- دما	19.....
2-8-2- جنس	19.....
3-8-2- سن	20.....
4-8-2- ژنوتیپ	20.....
5-8-2- رابطه‌ی تضادی بین آمینواسیدها	20.....
6-8-2- تعادل الکترولیت‌های جیره	21.....
9-2- پروتئین ایده‌آل	21.....
10-2- آمینواسیدهای محدودکننده	23.....
11-2- آمینواسید ترئونین	23.....
12-2- اعمال فیزیولوژیکی ترئونین	27.....

- 27-12-1- ایمنوپروتئین‌های موجود در شیر 27
- 27-12-2- پر درآوری 27
- 28-12-3- دستگاه گوارش 28
- 28-12-4- ایمنی 28
- 28-13-2- ترئونین و فاکتورهای ضدتغذیه‌ای و NSP 28
- 29-14-2- نسبت ترئونین به لیزین در جیره 29
- 29-15-2- ترئونین و اثر آن بر گوشت سینه 29
- 30-16-2- متابولیسم ترئونین در بدن طیور گوشتی 30
- 31-17-2- سیستم گوارشی در طیور 31
- 32-17-2-1- سلول‌های گابلت 32
- 33-17-2-2- انتروسیت‌ها 33
- 34-17-2-3- سلول‌های انتروکرومافین 34
- 34-17-2-4- لایه‌ی زیر مخاطی 34
- 34-18-2- لایه‌ی خارجی دستگاه گوارش 34
- 35-19-2- متابولیسم در روده 35
- 35-20-2- ترئونین و روده 35
- 36-21-2- سیستم ایمنی طیور 36
- 36-21-2-1- هتروفیل‌ها 36
- 37-21-2-2- ائوزینوفیل‌ها 37
- 37-21-2-3- بازوفیل‌ها 37
- 37-21-2-4- مونوسیت‌ها 37
- 37-21-2-5- لنفوسیت‌ها 37
- 38-22-2- ایمنی سلولی 38
- 38-23-2- ایمنی خونی یا همورال 38
- 39-24-2- ساختمان مولکولی آنتی‌بادی 39
- 39-25-2- ترئونین و سیستم ایمنی 39
- 41-3- فصل 3- مواد و روش‌ها 41
- 42-3-1- محل و زمان آزمایش 42
- 42-3-2- آماده‌سازی سالن 42
- 42-3-3- مدیریت پرورش 42
- 42-3-4- گروه‌ها و پرندگان آزمایشی 42

- 43..... مدل آماری طرح..... 5-3
- 44..... متغیرهای اندازه‌گیری شده در رابطه با عملکرد..... 6-3
- 44..... افزایش وزن بدن..... 1-6-3
- 44..... خوراک مصرفی..... 2-6-3
- 44..... ضریب تبدیل غذایی..... 3-6-3
- 44..... ارزیابی اندام تولید مثلی..... 7-3
- 45..... شاخص‌های خونشناسی..... 8-3
- 45..... شاخص‌های بیوشیمیایی سرم خون..... 9-3
- 45..... نمونه‌برداری از اندام‌های داخلی بدن..... 10-3
- 45..... ایمنی همورال..... 11-3
- 45..... نسبت هتروفیل به لنفوسیت..... 1-11-3
- 46..... رنگ آمیزی رایت (Wright's staining)..... 1-1-11-3
- 46..... روش رنگ آمیزی رایت..... 2-1-11-3
- 46..... مشاهده لام‌ها در زیر میکروسکوپ..... 3-1-11-3
- 47..... تعیین عیار پادتن تولید شده علیه گلبول قرمز گوسفند..... 2-11-3
- 48..... تجویز واکسن نیوکاسل جهت تست مهار هما گلویتیناسیون (HI)..... 3-11-3
- 49..... ارزیابی ایمنی سلولی..... 12-3
- 49..... میزان پاسخ پوست به دینیتروکلروبنزن و فیتوهماگلویتینین-P..... 1-12-3
- 50..... اکسیداسیون چربی گوشت..... 13-3
- 50..... اندازه‌گیری میزان مالون دی آلدئید (MDA)..... 1-13-3
- 50..... تهیه نمونه برای بررسی مورفولوژی و تثبیت نمونه‌های روده..... 14-3
- 51..... آماده سازی نمونه‌ها..... 1-14-3
- 51..... پاساژ بافت..... 2-14-3
- 52..... چسبانیدن برش‌ها بر روی لام..... 3-14-3
- 52..... 4-14-3-رنگ آمیزی.....
- 53..... مراحل اصلی در رنگ آمیزی..... 1-4-14-3
- 53..... روش رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین و ائوزین..... 2-4-14-3
- 53..... رنگ‌آمیزی آلسین‌بلو..... 1-4-14-3
- 54..... اندازه‌گیری ابعاد طول پرز و عرض کریپت..... 5-14-3
- 54..... اندازه‌گیری جمعیت میکروبی..... 15-3
- 56..... ارزیابی رشد پر..... 16-3

57.....	فصل 4- نتایج و بحث
58.....	1-4- اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر عملکرد بلدرچین
62.....	2-4- اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر وزن نسبی اندام‌های داخلی بلدرچین
67.....	3-4- اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر اندام‌های تولید مثلی بلدرچین
70.....	4-4- اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر ارزیابی توان ایمنی
70.....	1-4-4- وزن نسبی اندام‌های لنفاوی
73.....	2-4-4- ارزیابی ایمنی همورال
76.....	3-4-4- ارزیابی ایمنی سلولار
77.....	5-4- اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر رشد پر
80.....	6-4- اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر مرفولوژی روده‌ی باریک
92.....	7-4- اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر شمار جمعیت میکروبی ایلئوم
96.....	8-4- اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر شاخص‌های بیوشیمیایی سرم
101.....	فصل 5- منابع

فهرست جدول‌ها

عنوان	صفحه حه
جدول 1-2: پروفیل آمینواسید ایده آل برای جوجه های گوشتی	22
جدول 3-1: اجزای جیره ی غذایی	43
جدول 3-2: مراحل پاساژ بافت	52
جدول 4-1: اثر گروه‌های آزمایشی بر عملکرد دوره‌های مختلف	60
جدول 4-2: اثر گروه‌های آزمایشی بر میانگین وزن اندام‌های داخلی در 21 روزگی	65
جدول 4-3: اثر گروه‌های آزمایشی بر میانگین وزن اندام‌های داخلی در 42 روزگی	66
جدول 4-4: اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر دستگاه تواید مثلی بلدرچین ژاپنی	69
جدول 4-5: اثر گروه‌های آزمایشی بر میانگین وزن اندام‌های لنفوی	72
جدول 4-6: اثر گروه‌های آزمایشی بر ایمنی همورال	74
جدول 4-7: اثر گروه‌های آزمایشی بر ایمنی سلولار	77
جدول 4-8: اثر گروه‌های آزمایشی بر رشد پر و MDA در 42 روزگی بر گوشت سینه	78
جدول 4-9: اثر گروه‌های آزمایشی بر ویژگی‌های مرفومتریک دوازدهه روده باریک (21 روزگی)	81
جدول 4-10: اثر گروه‌های آزمایشی بر ویژگی‌های مرفومتریک ژژونوم روده باریک (21 روزگی)	82
جدول 4-11: اثر گروه‌های آزمایشی بر ویژگی‌های مرفومتریک ایلئوم روده باریک (21 روزگی)	83
جدول 4-12: اثر گروه‌های آزمایشی بر ویژگی‌های مرفومتریک دوازدهه روده باریک (42 روزگی)	84
جدول 4-13: اثر گروه‌های آزمایشی بر ویژگی‌های مرفومتریک ژژونوم روده باریک (42 روزگی)	85
جدول 4-14: اثر گروه‌های آزمایشی بر ویژگی‌های مرفومتریک ایلئوم روده باریک (42 روزگی)	86
جدول 4-15: اثر گروه‌های آزمایشی بر شمارش میکروبی ایلئوم	93
جدول 4-16: اثر سطوح متفاوت مکمل ال-ترئونین بر شاخص‌های بیوشیمیایی سرم خون	89

فهرست شکل‌ها

صفحه	عنوان
26.....	شکل 1-2: ساختار آمینو اسید ترئونین.....
30.....	شکل 2-2: متابولیسم ال-ترئونین در بدن.....

فصل اول:

مقدمه

1-1 پیشگفتار

بطور کلی ترکیب شیمیایی دانه‌های غلات از 22-7% پروتئین خام، 2/5-1/5% چربی خام، 10-2% فیبر خام، 4-1/5% مواد معدنی و حدود 60-75% عصاره فاقد نیتروژن¹ (NFE) تشکیل شده است. بنابراین دانه‌های غلات منابع غنی از کربوهیدرات به حساب می‌آیند. مهمترین پلی‌ساکارید تشکیل دهنده کربوهیدرات‌های دانه غلات را نشاسته تشکیل می‌دهد بطوری که 55 تا 76 درصد ماده خشک انواع غلات را به خود اختصاص می‌دهد. از آنجاییکه نشاسته به عنوان یک منبع مهم انرژی برای طیور قابل استفاده می‌باشد، غلات عمدتاً به عنوان منبع انرژی در تغذیه طیور مورد استفاده قرار می‌گیرند. این گروه از مواد خوراکی سهم قابل توجهی از کل اقلام خوراک مصرفی در صنعت طیور را به خود اختصاص می‌دهد. بطور کلی مهمترین غلات در جهان شامل ذرت، گندم، جو و برنج می‌باشند که از این مجموعه مصرف ذرت و گندم و جو در تغذیه طیور رایج است. از بین غلات ذرت بیشترین مطلوبیت را در تغذیه طیور دارد. امروزه مرغداری‌های کشورهای آمریکا، سوئیس و سوئد مواجه هستند بنابراین برای استمرار تولید باید به فکر جایگزینی نسبی برای ذرت و سویا در صنعت طیور بود. علل افزایش ناگهانی قیمت محصولات کشاورزی، ارزش دلار آمریکا، شرایط بد اقلیمی در برخی از کشورهای بزرگ صادرکننده محصولات کشاورزی، سیاست‌های انسدادی برخی کشورها در واکنش به این عوامل، رشد بی‌سابقه بهای نفت و پیامدهای آن از جمله رویکرد افزایش تولید سوخت‌های زیستی (بیواتانول و بیودیزل) از محصولات کشاورزی به ویژه ذرت ارزیابی می‌شود. در سال 2007، بیش از 69 میلیون هکتار ذرت، تنها در آمریکا به تولید اتانول اختصاص یافت. افزایش قیمت ذرت ناشی از این اقدام موجب جایگزینی نسبی گندم به جای ذرت در تغذیه طیور شد. از سوی دیگر، افزایش قیمت ذرت موجب کشت ذرت به جای سویا، گندم و برنج و در نتیجه افزایش قیمت این محصولات شد (شهیر و همکاران، 1390). استفاده از گندم با شرایط کنونی نیاز به واردات اقلام خارجی نظیر سویا و

¹ Nitrogen-Free Extract

ذرت را کاهش می‌دهد و تا حدودی به استقلال صنعت کمک می‌کند. استفاده از غلات به عنوان خوراک دام از نظر کمی در رتبه‌ی دوم قرار دارد و امروزه استفاده از آن در جیره‌ی طیور رو به افزایش است. گندم غله‌ای است که تقریباً 2900 تا 3120 کیلو کالری بر کیلوگرم انرژی و بین 9 تا 15 درصد پروتئین دارد. با وجودی که گندم حاوی پروتئین بیشتری نسبت به ذرت می‌باشد و انرژی آن هم اندکی از ذرت کمتر است اما استفاده بیش از 30 درصد آن بدون آنزیم مناسب در جیره مشکلاتی را برای پرندگان جوان بوجود می‌آورد. دیواره سلولی غلات اساساً از کربوهیدرات‌های پیچیده‌ای تشکیل شده است که پلی‌ساکاریدهای غیر نشاسته‌ای (NSP)² نام دارند. ترکیبات پلی‌ساکاریدهای غیر نشاسته‌ای اصلی موجود در گندم آرابینوزایلان‌ها هستند (Li, 2000).

گندم حاوی 5-8 درصد آرابینوزایلان است که از مونوساکاریدهای آرابینوز و زایلوز تشکیل شده است. اثرات فیزیولوژیکی (NSP) روی هضم و جذب مواد مغذی در انسان و حیوانات تک معده‌ای به خواص فیزیوشیمیایی آن‌ها نسبت داده شده است مانند: خواص هیدراتاسیون، ویسکوزیته، ظرفیت تبادل کاتیونی و خاصیت جذب ترکیبات آلی. آرابینوزایلان‌ها در گندم چندین برابر وزن خود آب جذب می‌کنند. پنتوزان‌ها بطور کلی باعث تغییر ویسکوزیته (چسبندگی) مواد هضمی می‌شوند و در نتیجه موجب کاهش هضم مواد خوراکی و افزایش رطوبت بستر می‌شوند (Bedford and Classen, 1993).

دست یافتن به تولید دلخواه از پرندگان مستلزم ملاحظات تغذیه‌ای و تعادل مواد مغذی در جیره می‌باشد. بدیهی است که برای عملکرد دلخواه، توسعه و سلامت دستگاه گوارش از اهمیتی ویژه برخوردار است. پروتئین‌ها ترکیبات آلی پیچیده با وزن مولکولی بالا می‌باشند. این ترکیبات از 22 آمینواسید ختلف و یا مشتقات آنها تشکیل می‌شوند. آمینواسیدها در ساختار زنجیره‌ای اولیه توسط پیوندهای پپتیدی به هم متصل می‌شوند. به دلیل ساختار استری، این ساختمان اولیه یک ساختار

² Non Starch Polysaccharide

هلیکسی تشکیل می‌دهد که توسط پیوندهای هیدروژنی و اتصالات عرضی پایدار می‌گردد، سپس پیچ خوردگی‌های دیگری در آن ایجاد و باعث ایجاد ساختمان دوم و سوم می‌شود. این ساختمان‌ها همراه با تعداد و توالی مشخصی از آمینواسیدهای مختلف نهایتاً خصوصیات بیولوژیکی و عملکردی پروتئین را مشخص می‌کنند (Leeson and Summers, 2001). از آنجائیکه پروتئین‌ها از بلوک‌های ساختاری آمینواسیدهای مشخص تشکیل شده‌اند، احتیاجات پروتئین در حیوانات تک‌معدده‌ای نبایستی احتیاجات پروتئین جیره باشد بلکه بایستی برای مقادیر معینی از تمام آمینواسیدهای موجود در پروتئین جیره بیان گردد. به دلیل اینکه سنتز پروتئین در مرحله ترجمه mRNA احتیاج به تمام آمینواسیدها (22 عدد) دارد، این 22 آمینواسید از لحاظ فیزیولوژیکی برای حیوان ضروری است و بایستی در نظر گرفته شوند. نشان داده شده است که طیور تنها قادر به سنتز 12 آمینواسید از 22 آمینواسید مورد احتیاج برای سنتز پروتئین هستند (D'Mello, 1994). آمینواسیدهایی که توسط طیور ساخته نمی‌شوند آمینواسیدهای ضروری³ و آن دسته که توسط طیور ساخته می‌شوند غیر ضروری⁴ نامیده می‌شوند. به دلیل عدم توانایی ذاتی طیور برای سنتز آمینواسیدهای ضروری احتیاجات این آمینواسیدهای ضروری بایستی تماماً از جیره تامین گردد. به هر حال تشخیص بین آمینواسیدهای ضروری و غیرضروری در بعضی مواقع ممکن است به مقدار آمینواسیدهای دیگر در جیره بستگی داشته باشد که این امر باعث بوجود آمدن دسته سوم آمینواسیدها (آمینواسیدهای ضروری مشروط) می‌شود. به عنوان مثال در شرایط به خصوص مانند رشد اولیه سریع، میزان تیروزین و سیستین برای تامین احتیاجات پرنده کفایت نمی‌کند، بنابراین حداقل بخشی از احتیاجات این آمینواسیدها بایستی توسط منابع جیره‌ای تامین گردد. تیروزین و سیستین به عنوان آمینواسیدهای غیر ضروری هنگامی که فنیل آلانین و متیونین در جیره به مقدار کافی باشند در نظر گرفته می‌شوند (Leeson and Summers, 2001). آمینواسیدهای ضروری برای پرندگان شامل

³ Indispensable

⁴ Dispensable

متیونین، لیزین، ترئونین، لوسین، والین، ایزولوسین، آرژنین، فنیل آلانین، هیستیدین و تریپتوفان می‌باشند. برای پرندگان آمینواسیدها حدود 15 تا 20 درصد از خوراک را شامل می‌شوند در صورتیکه 40 تا 45 درصد از هزینه‌ی خوراک را تشکیل می‌دهند (Parsons, 1992). تولید تجاری آمینواسیدهای خوراک به متخصصین تغذیه این امکان را می‌دهد که سطوح کنجاله‌های دانه‌های روغنی و پروتئین خام جیره را کاهش دهند. این کار نه تنها باعث ارزان تر شدن جیره می‌شود بلکه نیتروژن دفعی جیره‌ها را کاهش می‌دهد و به حفظ محیط زیست کمک می‌کند. امروزه آمینواسیدهای قابل دسترس تجاری که برای جیره طیور به کار می‌رود شامل متیونین، لیزین و ترئونین⁵ می‌باشند که اضافه نمودن این آمینواسیدها منجر به کاهش سطح پروتئین خام جیره می‌گردد. استفاده از آمینواسیدهای کریستالی در جیره پرندگان باعث تصحیح کمبود آمینواسیدها و افزایش انعطاف پذیری انتخاب مواد خوراکی جایگزین برای جیره نویسی، بهبود عملکرد، بهبود رشد و کیفیت بهتر لاشه می‌گردد. این استفاده نه تنها به محیط زیست کمک می‌کند بلکه سطح آمونیاک محیط را در حد پایین نگه می‌دارد و منجر به کاهش بروز بیماری‌های تنفسی می‌گردد (Chung and Baker, 1992). همانطوری که پیش تر گفته شد تولید صنعتی متیونین و لیزین باعث شد که متخصصین تغذیه سطح پروتئین جیره را کاهش دهند این در حالیست که عملکرد پرنده و سودمندی آن ثابت باقی می‌ماند. ترئونین به عنوان سومین آمینواسید محدود کننده در جیره طیور می‌باشد بدین معنا که اگر آمینواسیدهای متیونین و لیزین در جیره تامین گردند، حداکثر عملکرد پرنده بستگی به تامین کافی ترئونین در جیره خواهد داشت. علاوه بر اینکه ترئونین به عنوان بخشی از پروتئین در بدن اعمال دیگری هم بر عهده دارد. این اعمال شامل رشد پرها، پاسخ سیستم ایمنی و رشد دستگاه گوارشی می‌باشد.

⁵ Threonine

تحقیقات زیادی بر روی احتیاجات ترئونین کل و قابل هضم پرندگان و همچنین اثرات ترئونین بر سیستم گوارش، ایمنی و اکثر جنبه‌های عملکردی طیور انجام گرفته است ولی تحقیقات بر روی ترئونین و بر هم کنش آن با NSP محدود می‌باشد و در مورد بلدرچین تحقیقی انجام نشده است و با توجه به اینکه ترئونین در دستگاه گوارش (شرکت در ساختمان موسین) و سیستم ایمنی (شرکت در ساختمان ایمنوگلوبولین‌ها) نقش دارد، و NSP بیشترین اثر خود را در دستگاه گوارش اعمال می‌کند در جیره‌ی بر پایه غلات هزینه‌ی نگهداری روده افزایش پیدا می‌کند. اخیراً مطالعات در باره‌ی آمینواسید ترئونین و عمل فیزیولوژیکی آن در دستگاه گوارش به بحث جذابی تبدیل شده است و برهم کنش NSP و ترئونین جای توجه دارد. در اغلب موارد تولید کنندگان برای بهینه کردن هزینه خوراک، قیمت خوراک مصرفی را کاهش می‌دهند. کاهش میزان مواد مصرفی یا استفاده از مواد اولیه با کیفیت پایین در ابتدای امر به ظاهر شاید موجب صرفه جویی قابل توجه در زنجیره تولید شود اما این عمل موجب زیان در هر یک از اجزای فرآیند تولید مثل، کاهش رشد، افزایش ضریب تبدیل، کیفیت بد لاشه و افزایش میزان محصول واژه می‌گردد. این دیدگاه به روشنی عملی مخالف اهداف تولید و یا بخش فرایند محصول بوده و در نتیجه موجب کاهش سود نهایی فعالیت تولیدی می‌گردد. یک شاخص مورد قبول می‌بایست در برگیرنده کل فرآیند مانند ورودی‌های مختلف (مثل هزینه خوراک) و خروجی‌های متغیر (انواع محصولات قابل عرضه به بازار) باشد. با توجه به اهمیت این موضوع مطالعه حاضر با هدف افزودن ترئونین به جیره بر روی عملکرد، بافت روده و سیستم ایمنی در جیره‌ی بر پایه‌ی گندم ضروری به نظر می‌رسد. لذا موضوع این تحقیق تعیین‌اثر ترئونین بر عملکرد، بافت روده و سیستم ایمنی بلدرچین ژاپنی در جیره‌ی بر پایه‌ی گندم می‌باشد.

فصل دوم:

بررسی منابع

1-2 معرفی بلدرچین و اهمیت پروتئین و اسیدآمینه در آن

از سال 1900 میلادی بلدرچین‌ها به طور گسترده‌ای در کشور ژاپن برای تولید گوشت و تخم مورد استفاده قرار گرفتند (اوحدی‌نیا، 1383). در ژاپن از سال 1910 به‌گزینی این پرنده جهت تولید تخم آغاز شد و در همان سال‌ها جوجه‌کشی بلدرچین‌ها همزمان با تولید و ساخت انکوباتورهای نفتی رایج‌تر شد، در این زمان تولید تخم در بلدرچین بیش از سایر خصوصیات مورد توجه بود (محروقی، 1388). اولین پیشرفت در صنعت پرورش بلدرچین در سال 1930 در کشور ژاپن شکل گرفت و پس از این تاریخ سرعت پیشرفت و انتقال این تکنولوژی به سایر نقاط جهان بسیار زیاد شد و در اندک زمانی این پرنده به آمریکای شمالی، اروپا و خاورمیانه راه یافت (رجایی اربابی، 1386؛ محروقی، 1388).

صنعت پرورش بلدرچین حدوداً از اواخر دهه 90 میلادی یعنی در 15-12 سال پیش با ورود بلدرچین و تکنولوژی‌های پرورش آن به ایران آغاز گردید و با توجه به سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته و مطالعات انجام شده توسط پژوهشگران ایرانی در سالیان اخیر پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نموده است. در حال حاضر نیز نژادهای گوناگونی از این پرنده پرورش داده می‌شود. هم‌اکنون مراکز اصلی پرورش بلدرچین در ایران استانهای مرکزی به ویژه یزد و کرمان می‌باشد.

بلدرچین، از راسته گالیفورم، خانواده فاسیدا و جنس کوتورنیکس می‌باشد. نام علمی و شکل رایج آن، کوتورنیکس کوتورنیکس (*Cutornix cutornix*) می‌باشد (Mizutani, 2003). بلدرچین ژاپنی (کوتورنیکس کوتورنیکس ژاپونیکا)، گونه‌ای از طیور متنوعی است که برای تجارت، تولید گوشت و تولید تخم نگهداری می‌شود. به دلیل مشخصات منحصر به فرد رشد سریع، بلوغ جنسی زودهنگام، تولید تخم بسیار بالا، و بسته به طول روز، شروع تخم‌گذاری ماده‌ها در 35 روزگی (میانگین 40 روزگی)، دوره تولید مثلی کوتاه و دوره جوجه‌کشی کوتاه‌تر، مورد توجه است که این پرنده را به عنوان حیوانی پرورشی و آزمایشگاهی مناسب نموده است (Minvielle, 2004).

این پرندگان، مقاوم به بیماری بوده و برنامه واکسیناسیون خاصی ندارند. پرورش بلدرچین به منظور تولید گوشت و تخم، به دلیل اندازه کوچک، سهولت حمل، نگهداری تعداد زیاد در فضای محدود، وزن کم، مصرف خوراک و اختصاص دادن فضای کم برای پرورش، سرمایه‌گذاری کمتری را نسبت به جوجه‌ی گوشتی نیاز داشته و آنها را به پرندگانی اقتصادی برای تحقیقات بدل کرده است (Alkan *et al.*, 2010). بلدرچین پرنده‌ای است که در 2 ماهگی به بیش از 20 تا 30 برابر وزن اولیه خودش می‌رسد. تخم بلدرچین از کیفیت بالاتری نسبت به تخم مرغ برخوردار است. همچنین گوشت و تخم آن از کلسترول پایین‌تری برخوردار است (نصیری، 1376). فرموله کردن جیره برای بلدرچین ژاپنی معمولاً بر اساس اطلاعات جداول دیگر کشورها، مانند انجمن ملی تحقیقات (1994) می‌باشد که قابل تعمیم به همه شرایط آب و هوایی نمی‌باشند. پروتئین با کیفیت بالا همراه با تعادل اسید آمینه‌ای مناسب، یکی از مهمترین و گران‌ترین مواد مغذی برای بلدرچین است. امروزه کمبود-های اسیدهای آمینه در جیره‌ها را با مکمل کردن اشکال سنتتیک آنها جبران می‌کنند. از این رو، کاهش پروتئین جیره‌ای می‌تواند با مکمل کردن اسیدهای آمینه سنتتیک جبران شده و جیره‌ای با هزینه‌ای کمتر را تامین نماید. بلدرچین‌های تخم‌گذار در مقایسه با جوجه‌های گوشتی به پروتئین بیشتری (20% با 2900 انرژی کیلوکالری بر کیلوگرم جیره براساس انجمن تحقیقات ملی) نیاز دارند و سطوح بالایی از پروتئین جیره‌ای می‌تواند برای کمبود هر یک از اسیدهای آمینه بکار رود، اما با این حال، تغذیه سطوح بالاتر پروتئین جیره‌ای به منظور جبران احتیاجات اسیدهای آمینه بحرانی، افزایشی افراطی را در اکثر اسیدهای آمینه غیرضروری و ضروری محدود کننده و یک عدم تعادل را در اسیدهای آمینه و استفاده ناکافی از انرژی قابل متابولیسم می‌تواند ایجاد نماید.

2-2 اهمیت غلات در تغذیه‌ی طیور

بطور کلی ترکیب شیمیایی دانه‌های غلات از 22-7% پروتئین خام، 2/5-1/5% چربی خام، 10-2% فیبر خام، 4-1/5% مواد معدنی و حدود 60-75% عصاره فاقد نیتروژن⁶ (NFE) تشکیل شده است. بنابراین دانه‌های غلات منابع غنی از کربوهیدرات به حساب می‌آیند و مهمترین پلی ساکارید تشکیل دهنده کربوهیدرات‌های دانه غلات را نشاسته تشکیل می‌دهد بطوری که 55 تا 76 درصد ماده خشک انواع غلات را به خود اختصاص می‌دهد. از آنجائیکه نشاسته به عنوان یک منبع مهم انرژی برای طیور قابل استفاده می‌باشد، غلات عمدتاً به عنوان منبع انرژی در تغذیه طیور مورد استفاده قرار می‌گیرند بطوری که این گروه از مواد خوراکی سهم قابل توجهی از کل اقلام خوراک مصرفی در صنعت طیور را به خود اختصاص می‌دهد. بطور کلی مهمترین غلات در جهان شامل ذرت، گندم، جو و برنج می‌باشند که از این مجموعه مصرف ذرت و گندم و جو در تغذیه طیور رایج است. از بین غلات ذرت بیشترین مطلوبیت را در تغذیه طیور دارد بطوری که ارزش نسبی سایر غلات در مقایسه با ذرت سنجیده می‌شود.

ذرت در بین سایر غلات به دلیل فیبر خام کم و قابلیت هضم نسبتاً زیاد نشاسته از انرژی‌زایی بیشتری برخوردار است و محدودیت مصرف آن در جیره طیور بسیار کمتر از سایر غلات است بطوری که کل انرژی قابل متابولیسم مورد نیاز طیور را می‌توان در بیشتر جیره‌های غذایی با ذرت تامین نمود. سایر غلات به دلیل داشتن پلی‌ساکاریدهای غیر نشاسته‌ای از انرژی‌زایی کمتری نسبت به ذرت برخوردار بوده و مصرف شان در جیره‌های غذایی دارای محدودیت می‌باشد. البته میزان و نوع NSP بسته به شرایط آب و هوایی و سایر عوامل دارای تنوع گسترده‌ای است. در کشورهای زیادی گندم یکی از مرسوم‌ترین غلاتی است که در تغذیه خوک و طیور مورد استفاده قرار می‌گیرد. در کل گندم ارزش تغذیه‌ای بالاتری نسبت به جو یا چاودار دارد (Chesson, 1991). با این وجود ارزش تغذیه‌ای بعضی از واریته‌های گندم به علت مقدار پایین انرژی قابل متابولیسم ظاهری (AME)، قابلیت هضم

¹ Nitrogen-Free Extract

پایین نشاسته و پایین بودن میزان ماده خشک می تواند پایین باشد (Annison and Choct, 1991). قابلیت دسترسی انرژی گندم وابسته به محل، شرایط پرورش و تنوع ژنتیکی می باشد. گزارش شده که واریته های نرم گندم نسبت به واریته های سخت انرژی قابل متابولیسم متنوع تری دارند. در دو مطالعه عمده که در کل 60 واریته گندم مورد بررسی قرار گرفت مشخص شد که تنوع زیادی در میزان انرژی قابل متابولیسم ظاهری دارند (از دامنه 10/35–15/90 MJ/kg DM). تقریباً 25% گندمها میزان انرژی کمتر از 13 MJ/kg ماده خشک دارند و به گندم های با انرژی پایین معروفند. تلاش های زیادی به منظور توجیه کردن ارتباط بین ترکیبات شیمیایی و مقدار انرژی قابل متابولیسم ظاهری پایین یا بالای گندمها صورت گرفته است. اگرچه پایین بودن انرژی قابل متابولیسم گندم در نتیجه کاهش قابلیت هضم نشاسته اتفاق می افتد اما این ارتباطی با ساختار نشاسته، حضور بازدارنده های آمیلاز یا خصوصیات فیزیکی گندم نظیر سختی دانه ندارد (Mollah *et al.*, 1983) بلکه این کاهش در انرژی در ارتباط با NSP محلول موجود در دیواره سلولی گندم است (Annison and Choct, 1991).

3-2 پلی ساکاریدهای غیر نشاسته ای

دیواره سلولی غلات اساساً از کربوهیدراتهای پیچیده ای تشکیل شده است که پلی ساکاریدهای غیر نشاسته ای (NSP) نام دارند. پلی ساکاریدهای غیر نشاسته ای اساساً از قندهای زایلوز، آرابینوز، گالاکتوز، گلوکز، اسید گلوکورونیک و رامنوز تشکیل شده است. NSP ترکیبات خیلی بزرگی هستند که آب جذب می کنند و باعث افزایش ویسکوزیته کیموس روده می شود. همگام با افزایش ویسکوزیته سرعت پخش آنزیم های هضمی و مواد مغذی کاهش می یابد. بنابراین از جذب مواد مغذی بوسیله انتروسایت (enterocyte) ممانعت به عمل می آید (Odetallah *et al.*, 2002). همچنین با افزایش ویسکوزیته کیموس روده شکل گیری و جذب مسیل ها کاهش می یابد که در نتیجه آن جذب تعداد زیادی از ترکیبات محلول در چربی نظیر ویتامین های محلول در چربی، رنگدانه ها و لیپیدها کاهش